

A6M2 Zero Model 21

eduard

1/48 Scale Plastic Model Kit

ProfiPACK
edition

item No. 82212

Mitsubishi Zero se stalo během druhé světové války symbolem japonských vzdušných sil. Štíhlý a agilní stíhací letoun měl v počátcích bojů v Pacifiku nad americkými stroji převahu, ale s přibývajícím časem o ni přicházel.

Japonský letecký průmysl byl ve 20. a počátkem 30. let 20. století orientován na výrobu letounů stavěných podle zahraničních licencí. Ozbrojené složky, především námořnictvo, však s ohledem na specifiky Čínského a pacifického bojiště přicházely s požadavky, které zahraniční letecké konstrukce nenabízely. Díky tomu vznikl u firmy Mitsubishi Heavy Industries námořní stíhací letoun Typ 96, známější jako A5M „Claude“. Jednalo se o stroj, který navrhl tým pod vedením mladého japonského konstruktéra Jirō Horikoshiho. Navzdory poměrně slabému motoru se podařilo vytvořit lehkou a obratnou stíhačku s pevným podvozkem, která v době svého vzniku neměla co do rychlosti konkurenci.

V říjnu 1937 byly osloveny firmy Mitsubishi a Nakajima, aby zahájily vývoj prototypu palubní stíhačky 12-shi. Požadované parametry byly natolik extrémní, a někdy i vzájemně protichůdné, že oba konstruktérské týmy zjišťovaly, zda by bylo možné je „změkčit“. Nakajima nakonec od projektu odstoupila a parametry prototypu se dokonce na základě zkušeností z Čínského bojiště ještě zpřísnily. Nakonec se Horikoshiho týmu podařilo požadavky technických specifikací splnit, a to nejen díky aerodynamickému designu a novému druhu lehké slitiny pro potah letounu, ale i díky motoru Sakae 11 firmy Nakajima. Během letových testů bylo nutno řešit praskání potahu křídla při přetížení i ovládání křidélek při manévrech ve vysokých rychlostech. Nová stíhačka měla silnou výzbroj dvou kanónů a dvou kulometů, extrémně dlouhý dolet (přes 1800 kilometrů) a výbornou manévrovatelnost. Její maximální rychlost byla 533 km/h ve výšce 4550 m. Postrádala však pancéřování a další ochranné prvky a nepřekročitelná rychlost činila 600 km/h.

Překvapivý oponent

Stroj byl do výzbroje zařazen v roce 1940 s motorem Sakae 12 o výkonu 691 kW (940 k) a dostal oficiální označení Rei shiki Kanjō sentōki (palubní stíhačka typ nula), přičemž „nula“ byla odvozena od roku 2600 (1940) japonského kalendáře. Japonští piloti jí obvykle zkráceně nazývali „Rei-Sen“. Odtud je také odvozen název „Zero“, často používaný spojeneckými letci namísto oficiálního kódového označení, kterým bylo z hebrejštiny pocházející mužské jméno Zeke. V rámci systému označování letounů japonského námořnictva dostal nový letoun typové označení A6M, přičemž A6 znamenalo, že se jedná o šestý typ palubní stíhačky zařazený do služby a M bylo zkratkou pro název firmy Mitsubishi.

Zera, konkrétně A6M2 Model 11, byla úspěšně nasazena na čínském bojišti od léta 1940, ale jejich existence západním rozvědkám unikala, protože nikdo nechtěl věřit hlášením z Číny, která naznačovala, že Japonci mají stíhačku špičkových parametrů. Během roku 1941 došlo k modifikacím, ze kterých vzešel Model 21. V průběhu výroby se zlepšovala kanónová výzbroj a u Modelu 21 mohly být použity varianty se zásobníkem až na 150 nábojů. Je doložen i jeden exemplář s prodlouženou hlavní kanónu. Takto modifikovaný stroj může být označován jako Model 21a.

Další vývoj

U firmy Nakajima bylo od prosince 1941 do července 1943 vyrobeno 254 stíhaček A6M2 v plovákové verzi. Prototyp vzlétl 8. 12. 1941 a dostal pylon s jedním centrálním plovákem plus dva pomocné pod křídly. Stíhačky A6M2-N byly používány převážně k obraně námořních základů. V roce 1942 začalo Mitsubishi v roce 1942 vyrábět Zera s Motorem Sakae 21 s dvoustupňovým kompresorem a výkonem 831 kW (1130 k). U křídla došlo ke zkrácení rozpětí a takto modifikovaná verze nesla označení A6M3 Model 32. Zvýšila se rychlost v klesání, ale zhoršil se dolet, proto bylo této verze vyrobeno od června do prosince 1942 jen 340 kusů. Spojenci se nejdříve domnívali, že se jedná o nový typ, proto mu dali samostatné kódové označení „Hap“, později změněné na „Hamp“.

Po vylodění Spojenců na Guadalcanalu přišly bojové jednotky s požadavkem na Zero s motorem Sakae 21, ale s doletem jako A6M2. Konstruktéři u Mitsubishi proto upravili konstrukci křídla a palivových nádrží. Křídlo sice vypadlo podobně jako u Modelu 21, ale dolet se dokonce ještě o 160 km prodloužil. Takto modifikované Zero mělo označení A6M3 Model 22, varianta s prodlouženou hlavní kanónu byla označována jako 22a.

Na začátku roku 1944 byla zahájena výroba Modelu 52 se zkráceným rozpětím. Základní Model 52 byl velmi podobný Modelu 22a. Brzy byl modifikován výfukový systém, který pomáhal zvýšit rychlost letounu. Model 52a byl vybaven kanóny se zásobníkem na 125 nábojů. U Modelu 52b došlo k zástavbě kulometu ráže 13,2 mm na pravé straně trupu, zatímco v případě Modelu 52c k zástavbě dvou kulometů ráže 13,2 mm v křídle, přičemž bylo upuštěno od kulometu ráže 7,7 mm na levé straně trupu. Zespod křídla přibýlo osm závěsníků pro menší pumy nebo rakety. Pro účely nočního stíhání byl u některých Zer do trupu za kokpitem zabudován kanón střelející šikmo vpřed. Tyto stroje nesly označení A6M5-S. Celkem vyrobily firmy Mitsubishi a Nakajima přes 5000 stíhaček A6M5.

Poslední bojově nasazenou variantou Zera byl stroj se zesílenou konstrukcí pro střemhlavé bombardování (Model 62). Později byl A6M7 vybaven motorem Sakae 31 o výkonu 831 kW (1130 k) a tento stíhací bombardér nesl označení Model 63.

Z letounů A6M2 Model 21 a A6M5 Model 52 bylo modifikováno několik stovek strojů na dvoumístnou verzi A6M2-K (od ledna 1943) a A6M5-K (od května 1944).

Tato stavebnice: A6M2 Zero Model 21

Zero Model 21 bylo přímým vývojem Typu 11. Došlo k několika změnám v konstrukci, z nichž nejviditelnějšími byly sklopné konce křídel, které umožnily snadnější manipulaci na palubě letadlových lodí. S takto upravenými letouny vstoupilo Japonsko do války s USA a dalšími západními státy. Mitsubishi potřebovala kromě letounu Zero vyrábět i další letouny, a tak koncem roku 1941 zahájila licenční výrobu také společnost Nakajima.

ATTENTION

*

UPOZORNĚNÍ

*

ACHTUNG

*

ATTENTION

*

注意

Carefully read instruction sheet before assembling. When you use glue or paint, do not use near open flame and use in well ventilated room. Keep out of reach of small children. Children must not be allowed to suck any part, or pull vinyl bag over the head.

Před započítím stavby si pečlivě prostudujte stavební návod. Při používání barev a lepidel pracujte v dobře větrané místnosti. Lepidla ani barvy nepoužívejte v blízkosti otevřeného ohně. Model není určen malým dětem, mohlo by dojít k požití drobných dílů.

INSTRUCTION SIGNS

*

INSTR. SYMBOLY

*

INSTRUKTION SINNBILDEN

*

SYMBLES

*

記号の説明

-

OPTIONAL
VOLBA
-

BEND
OHNOUT
-

SAND
BROUSIT
-

OPEN HOLE
VYVRTAT OTVOR
-

SYMETRICAL ASSEMBLY
SYMETRICKÁ MONTÁŽ
-

REMOVE
ODRÍZNOUT
-

REVERSE SIDE
OTOČIT
-

APPLY EDUARD MASK
AND PAINT
POUŽÍT EDUARD MASK
NABARVIT

PARTS

*

DÍLY

*

TEILE

*

PIÈCES

*

部品

PLASTIC PARTS

A> 82210 A

B> 82210 B

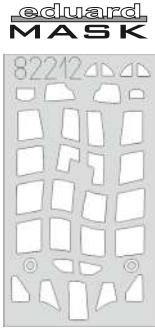
C> 82210 C

D> 82210 D

E> 82210 E

PE - PHOTO ETCHED DETAIL PARTS

-Parts not for use. -Teile werden nicht verwendet. -Pièces à ne pas utiliser. -Tyto díly nepoužívejte při stavbě. - 使用しない部品

COLOURS

*

BARVY

*

FARBEN

*

PEINTURE

*

色

GSI Creos (GUNZE)		
AQUEOUS	Mr.COLOR	
H2	C2	BLACK
H6	C6	GREEN
H8	C8	SILVER
H11	C62	FLAT WHITE
H12	C33	FLAT BLACK
H24	C58	ORANGE YELLOW
H25	C34	SKY BLUE
H47	C41	RED BROWN
H58	C351	INTERIOR GREEN
H59	C15	IJN GREEN
H63	C57	METALLIC BLUE GREEN
H70	C60	GRAY
H76	C61	BURNT IRON

GSI Creos (GUNZE)		
AQUEOUS	Mr.COLOR	
H77	C137	TIRE BLACK
H90	C47	CLEAR RED
H93	C50	CLEAR BLUE
H327	C327	
H336	C336	
H340	C340	FIELD GREEN
H417	C117	RLM76 LIGHT BLUE
	C125	COWLING COLOR
	C131	RED BROWN
Mr.COLOR SUPER METALLIC		
SM201		SUPER FINE SILVER
SM204		SUPER STAINLESS
SM212		ALUMINIUM

1

H58

C351

INTERIOR

GREEN

- MARKINGS A, B

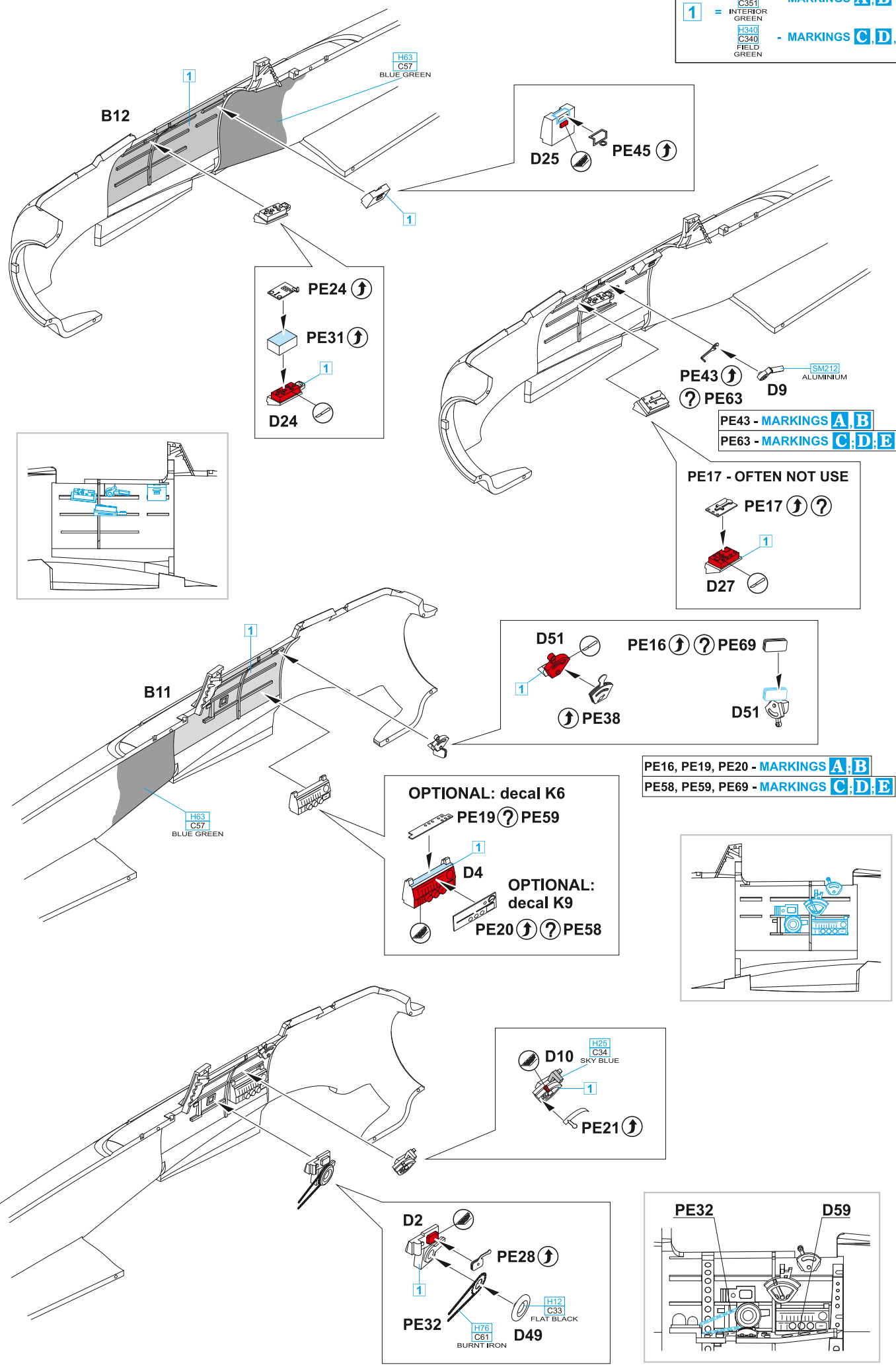
H340

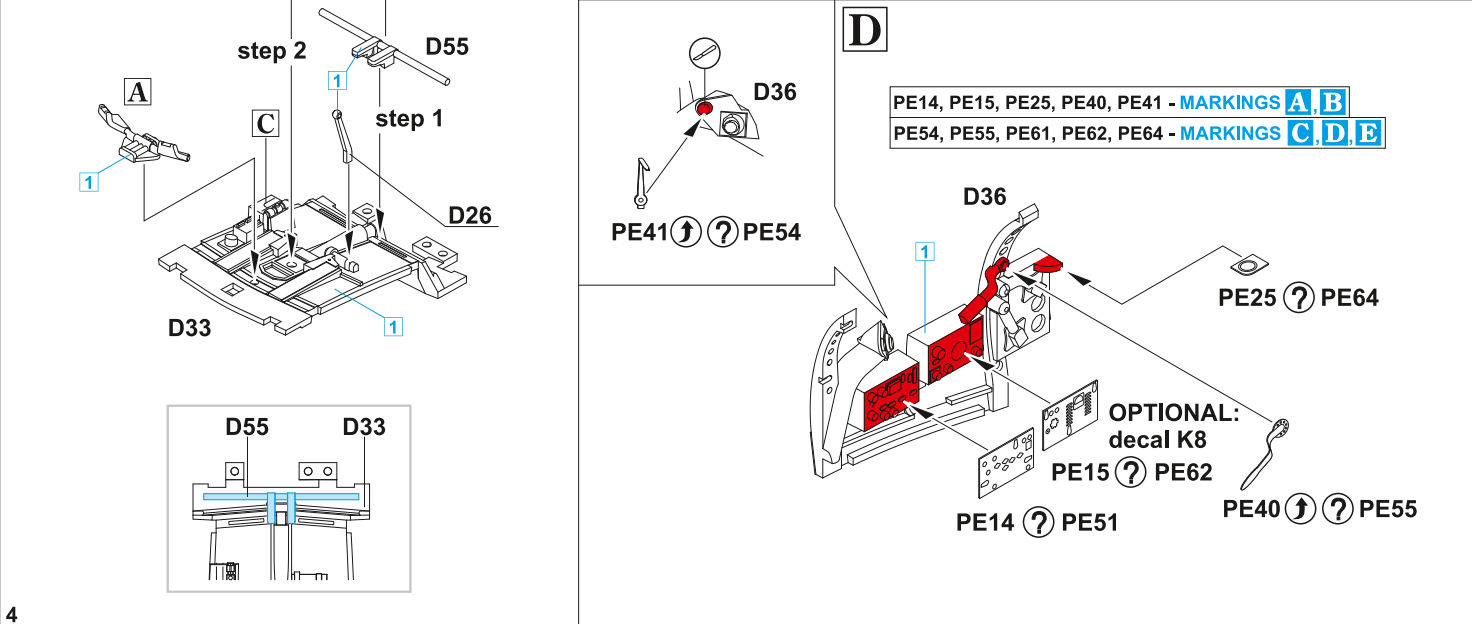
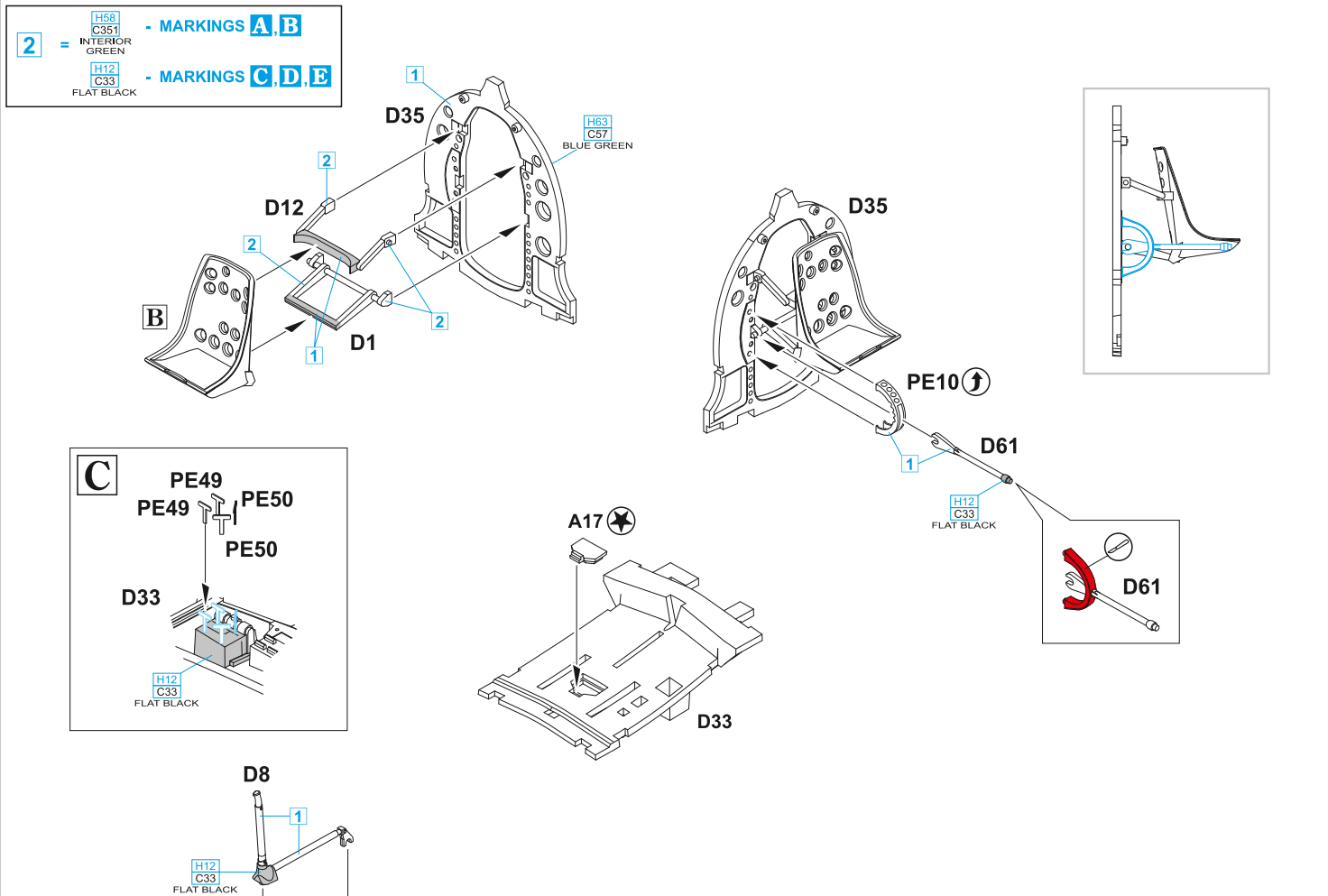
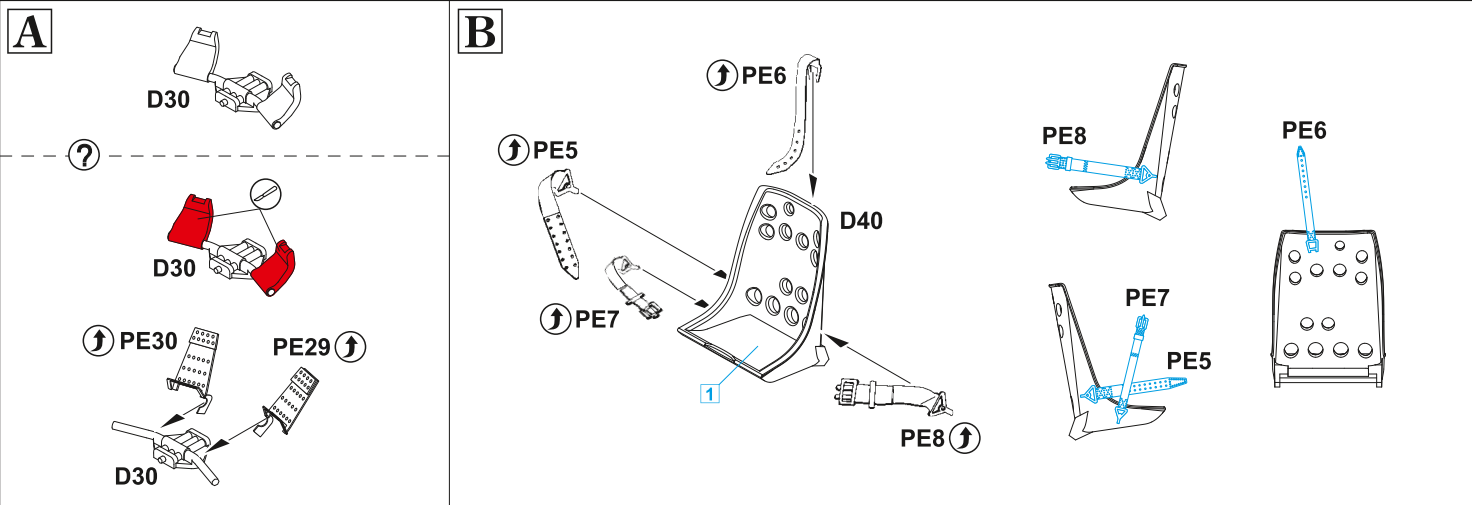
C340

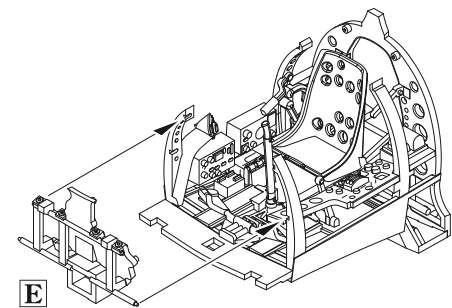
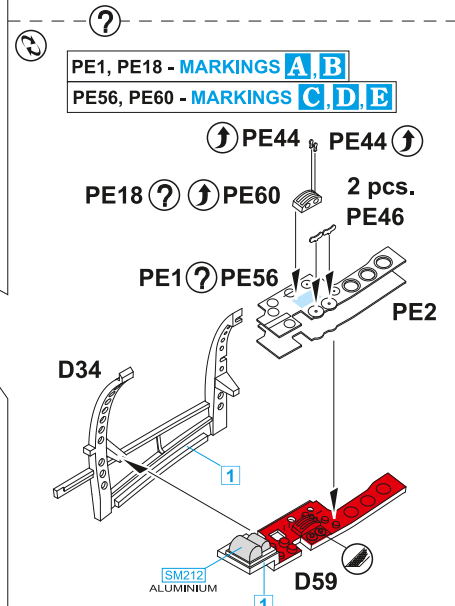
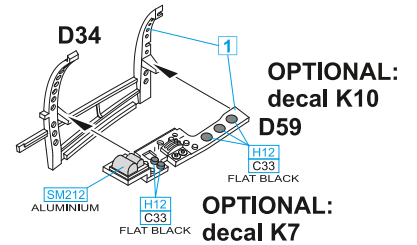
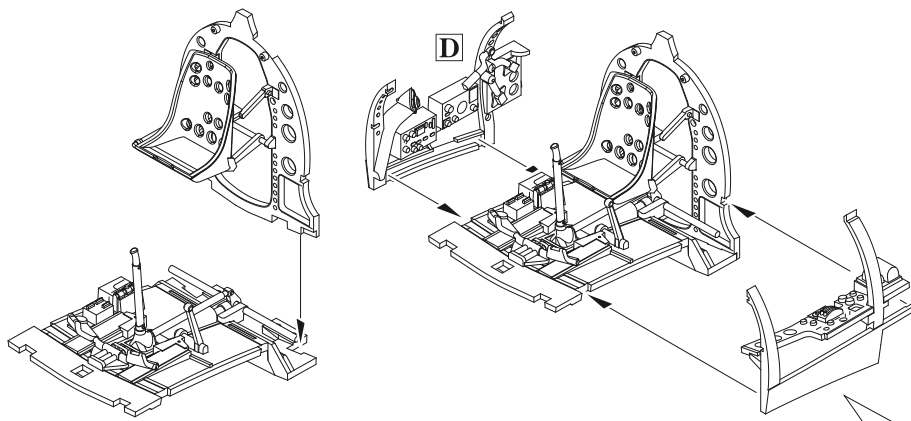
FIELD

GREEN

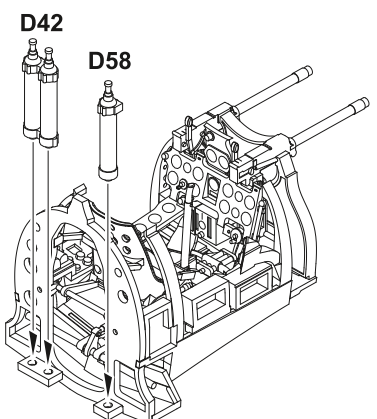
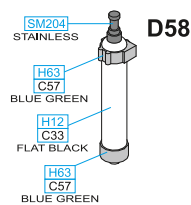
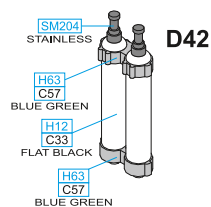
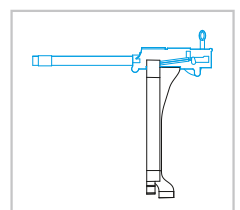
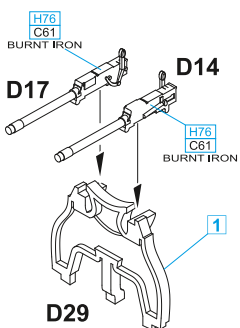
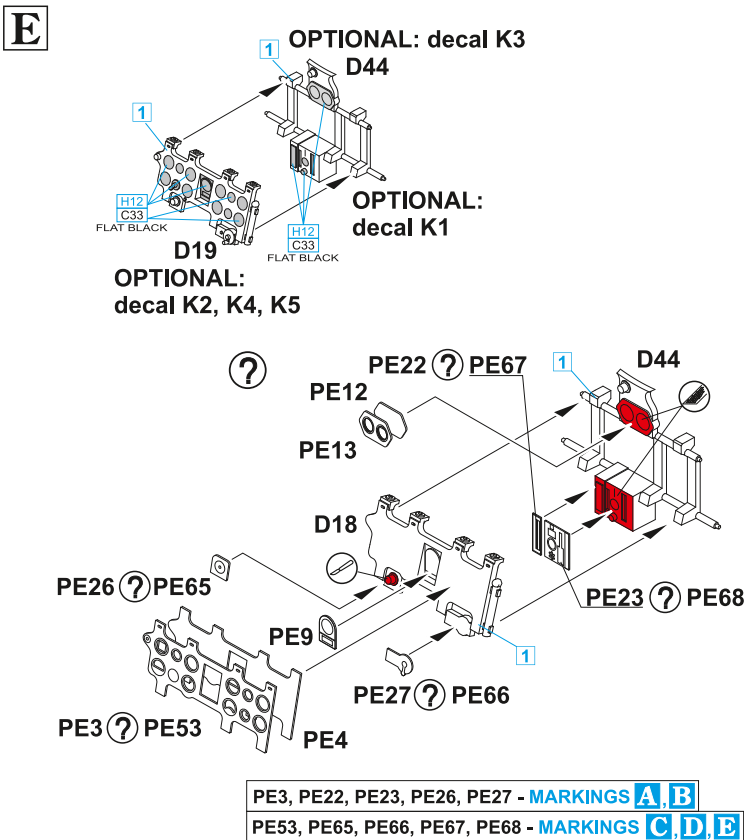
- MARKINGS C, D, E

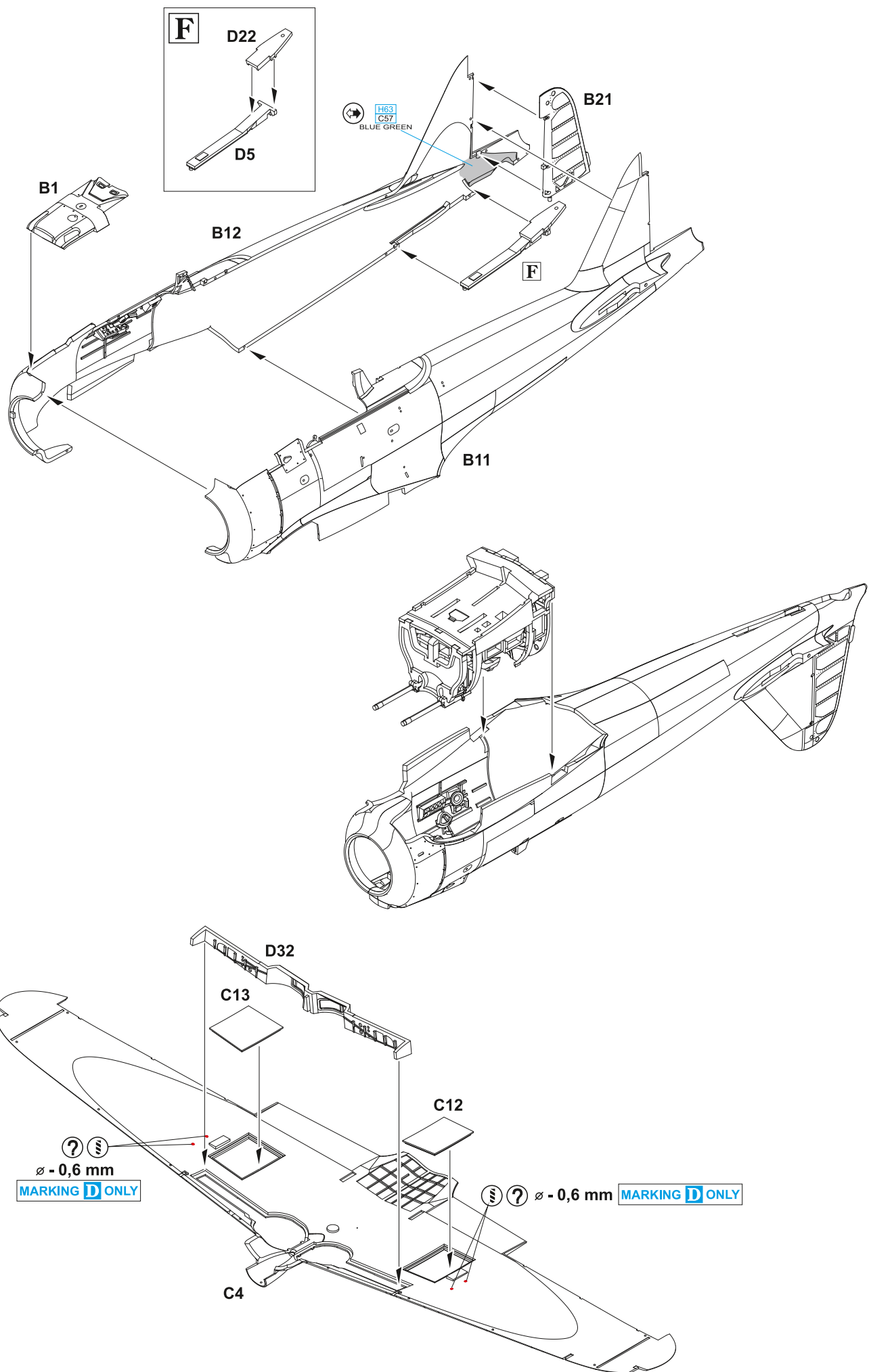

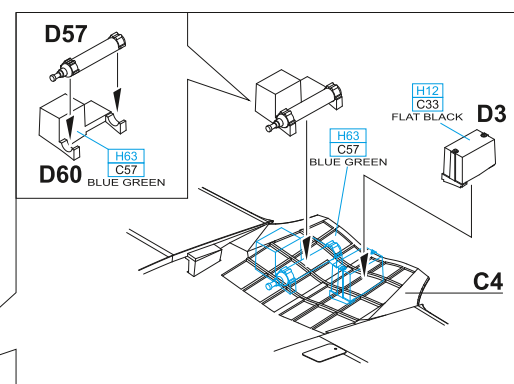
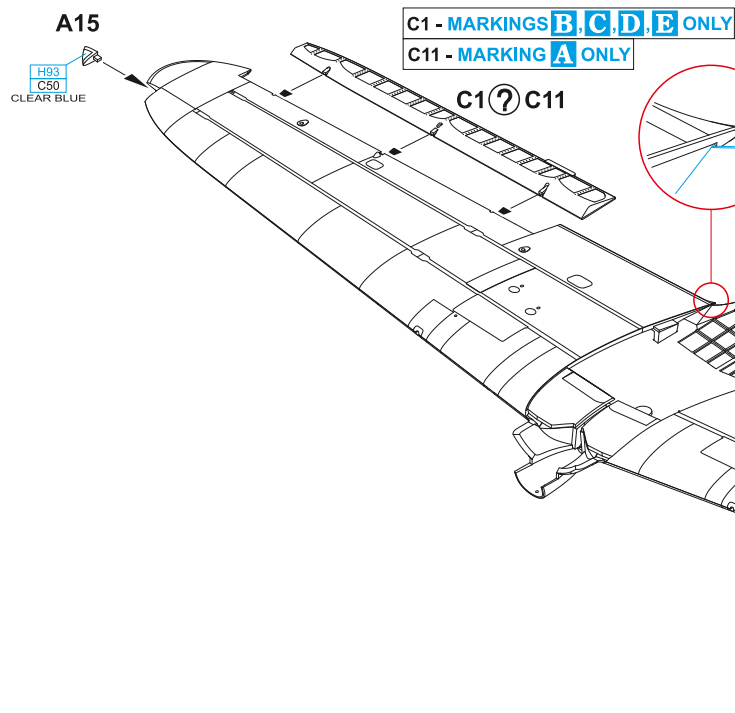
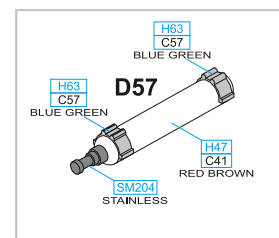
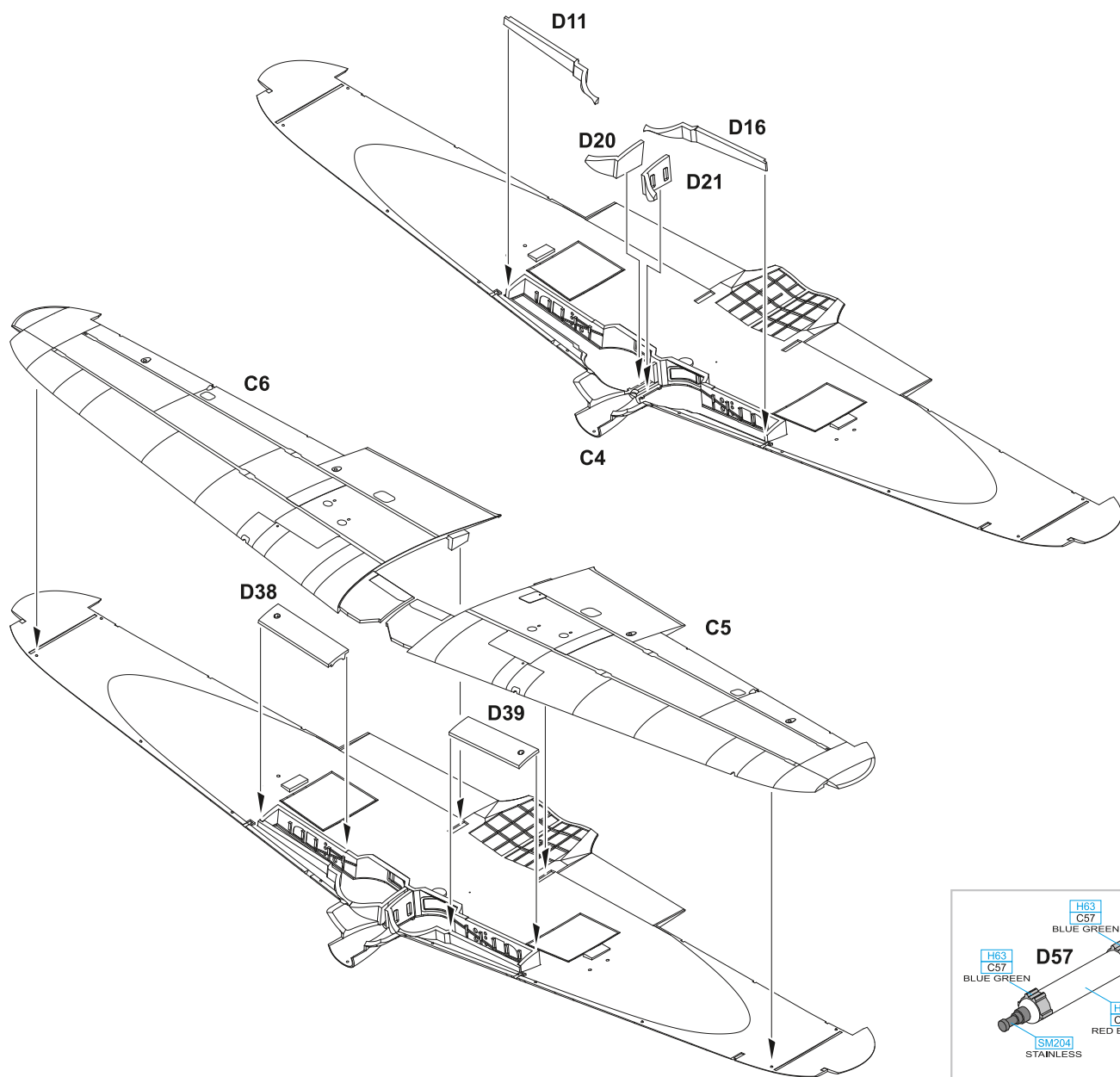

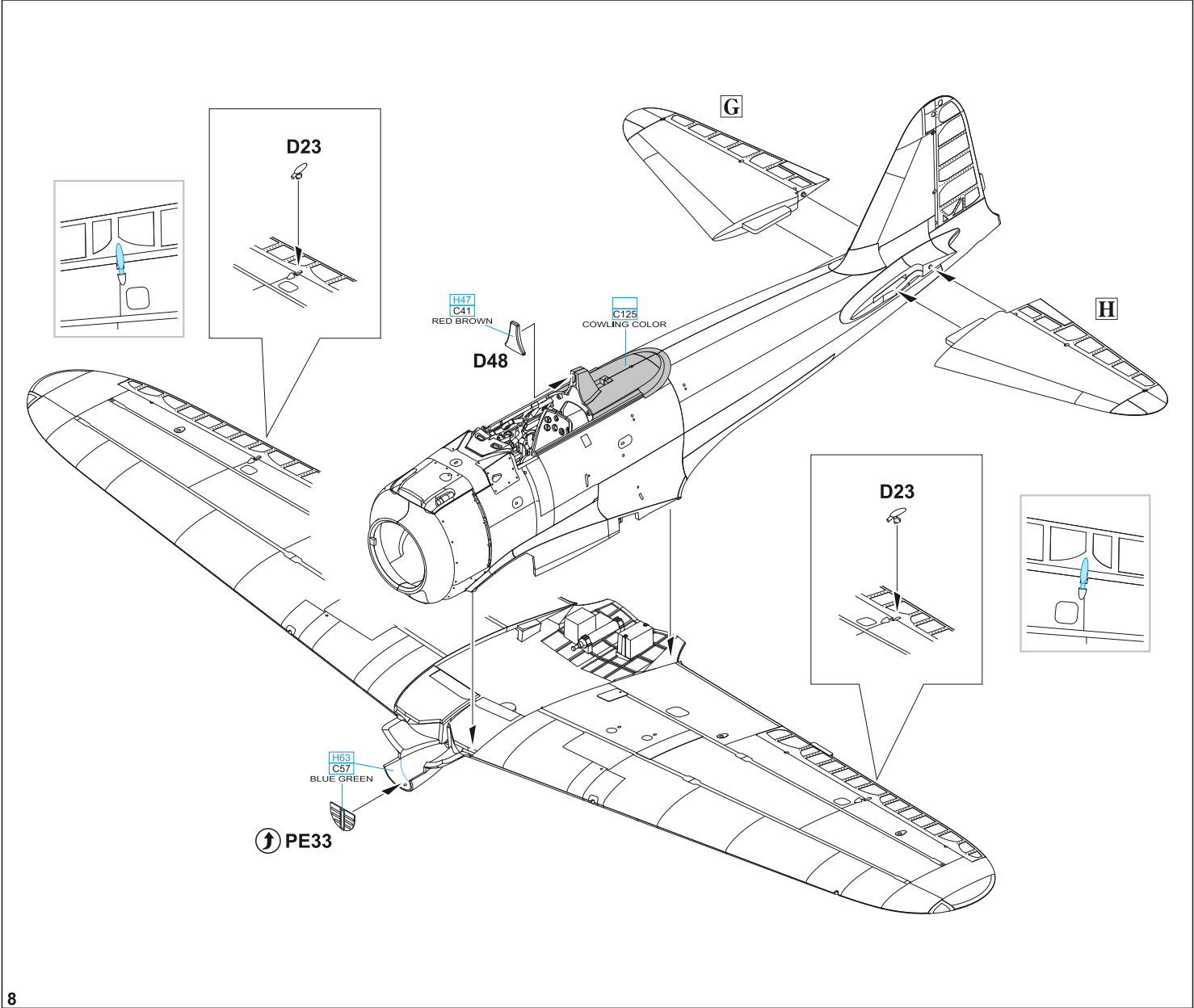
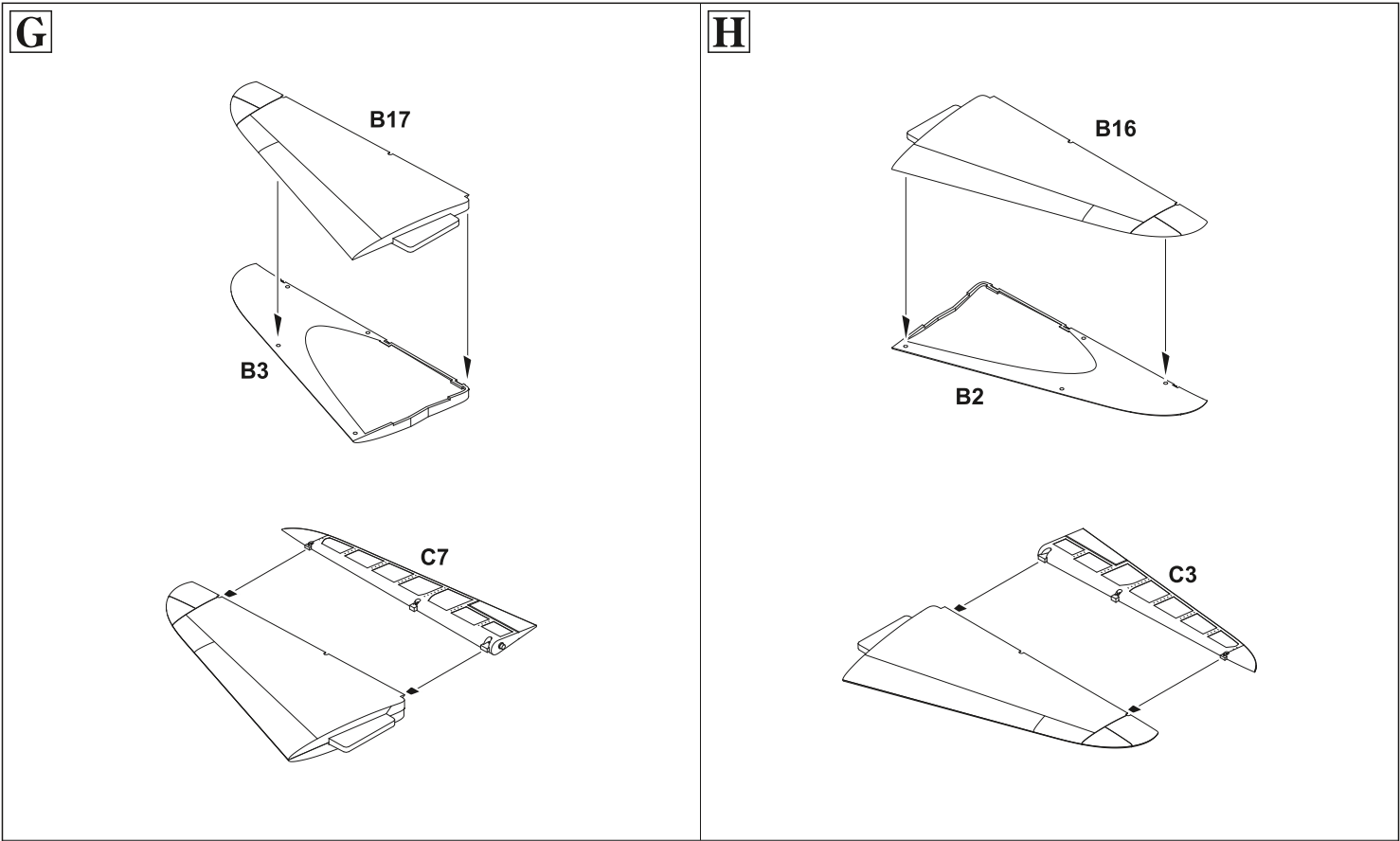

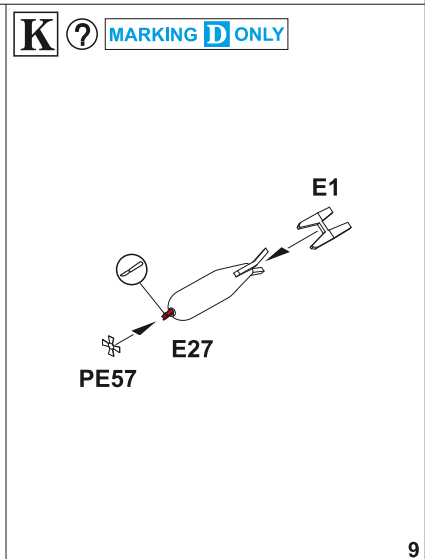
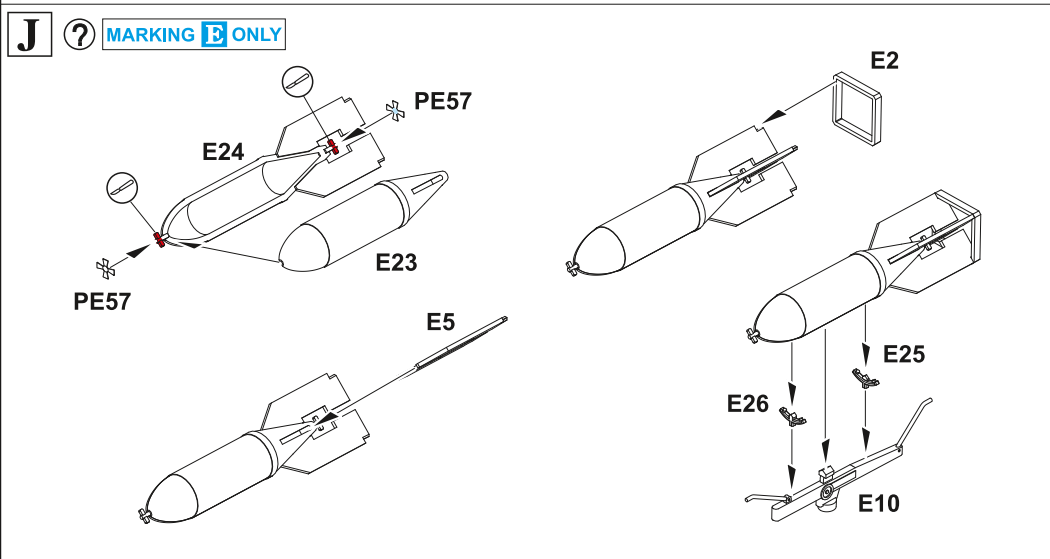
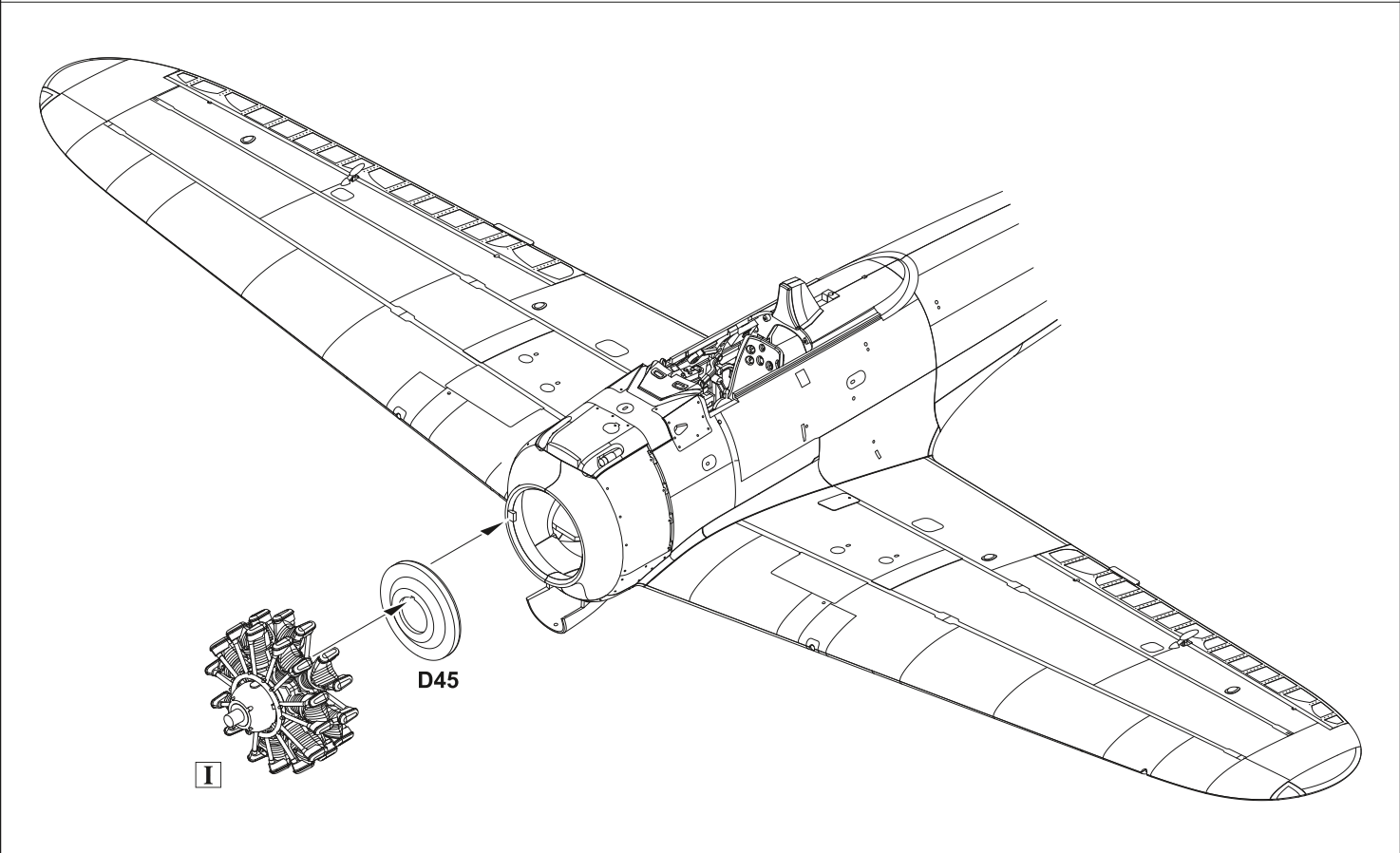
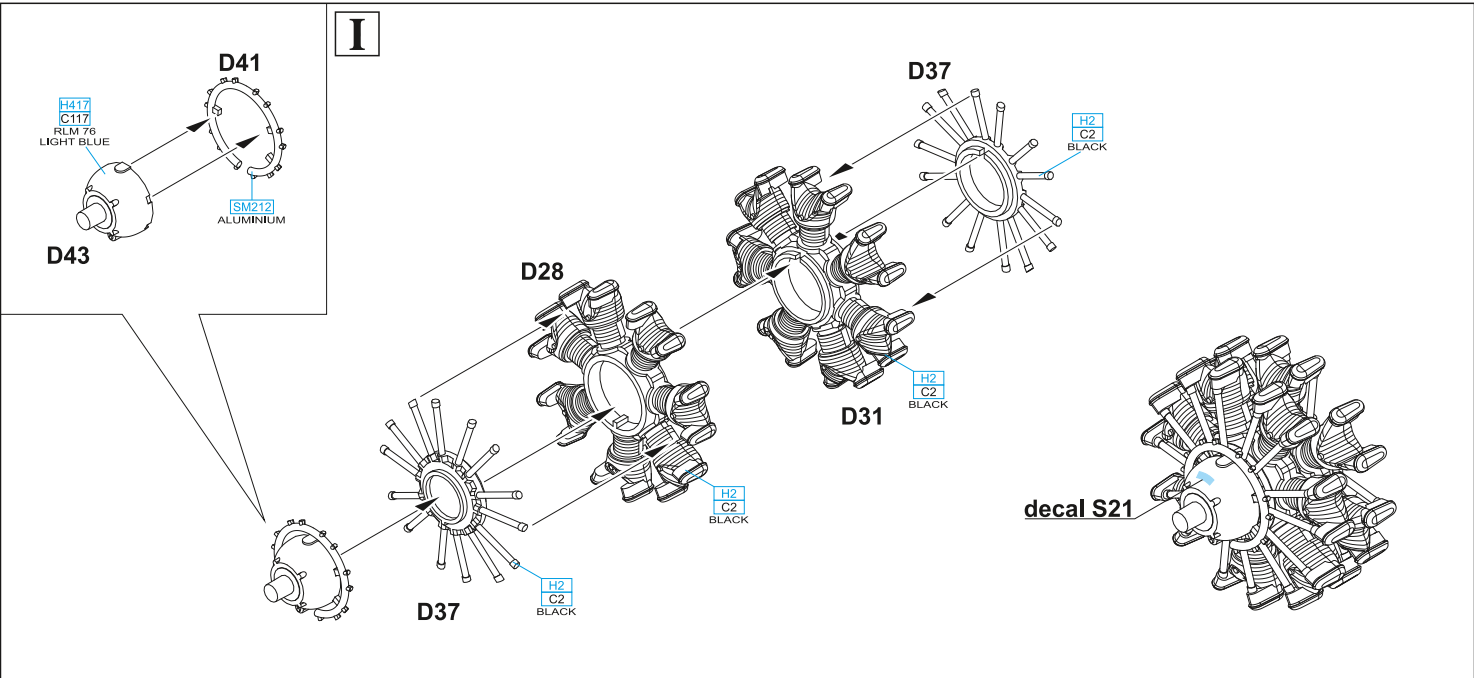
E

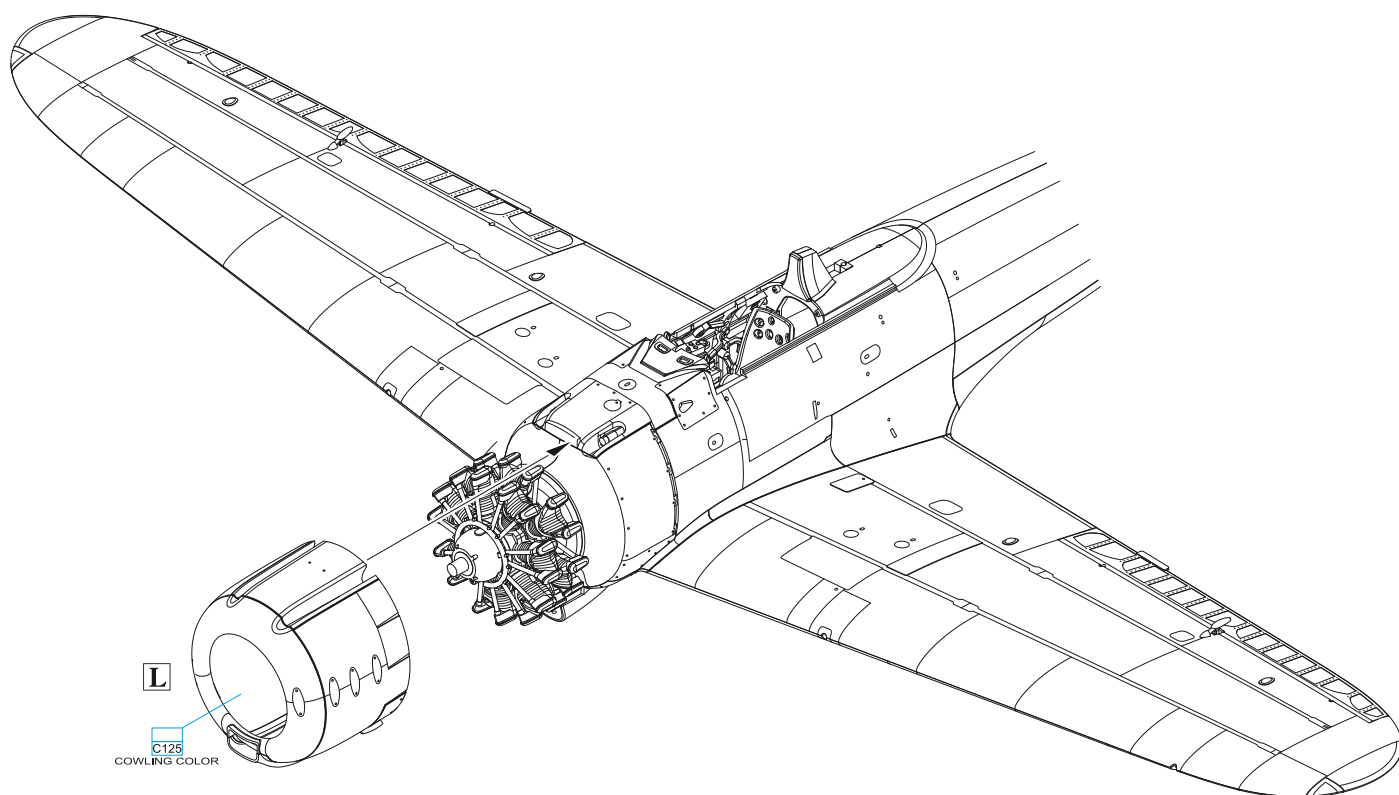
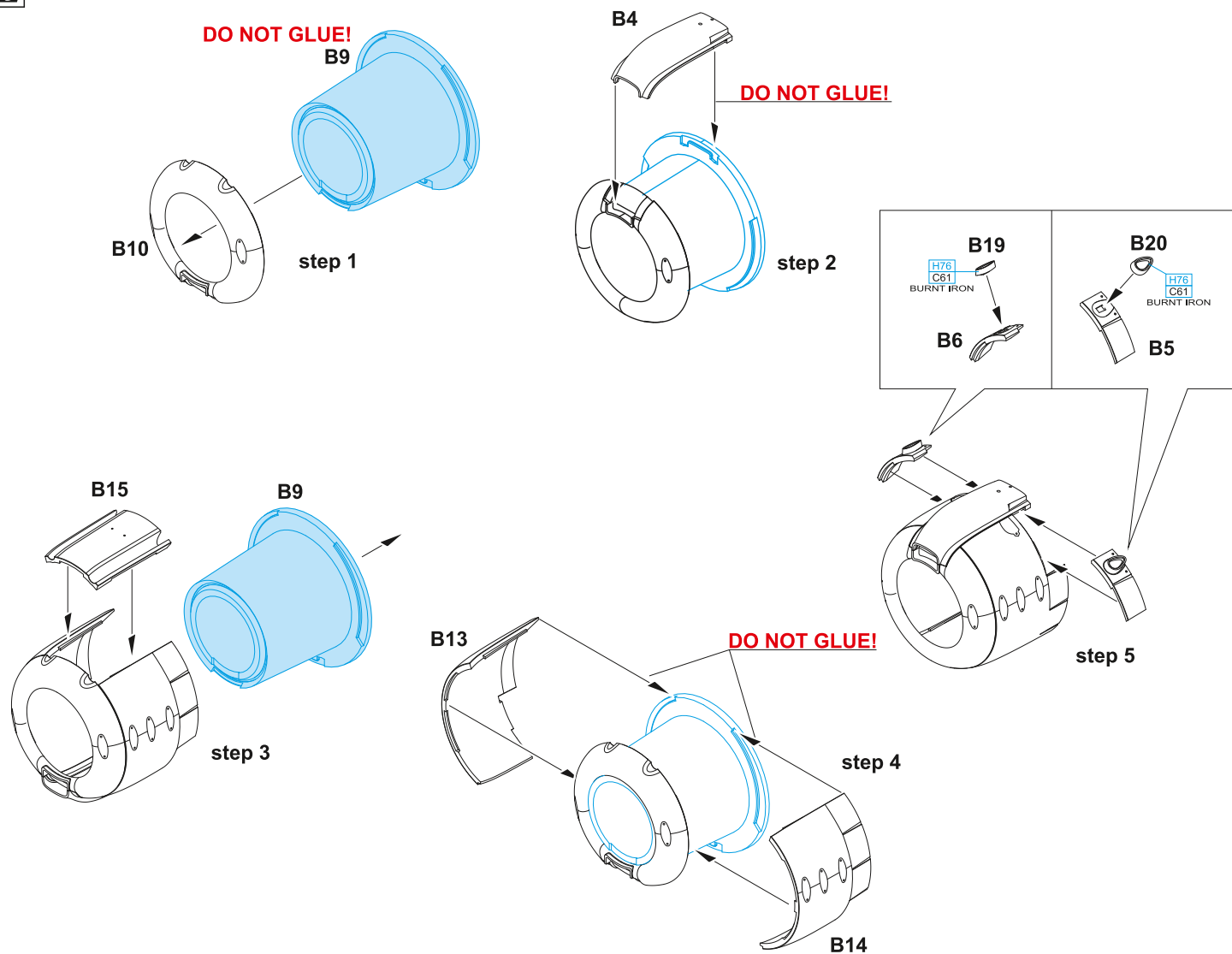

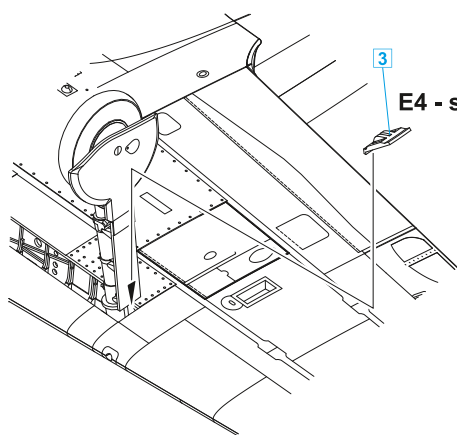

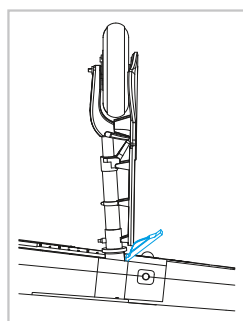

L

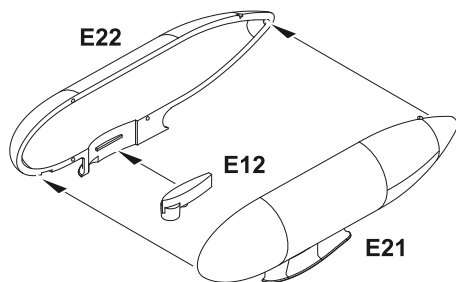

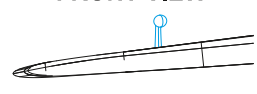
E4 - starboard ↔ E3 - port side

P ? MARKINGS **A, B, C**

FRONT VIEW

D56 - MARKING **A** ONLY

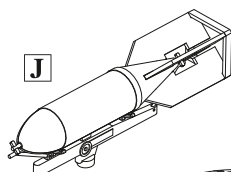
D56 ?

E32 ?

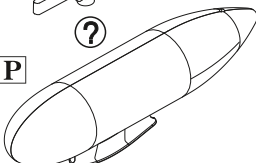
MARKING **D** ONLY

J

?

P

PE34 ↑

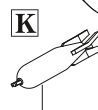

MARKING **D** ONLY

D56 - MARKING **A** ONLY

D56 ?

PE11

E32

R

E19

SM201
FINE SILVER
?
C131
RED BROWN

E15 ? E17

H8
C8
SILVER
?
C131
RED BROWN

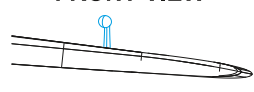
E7 ? E9

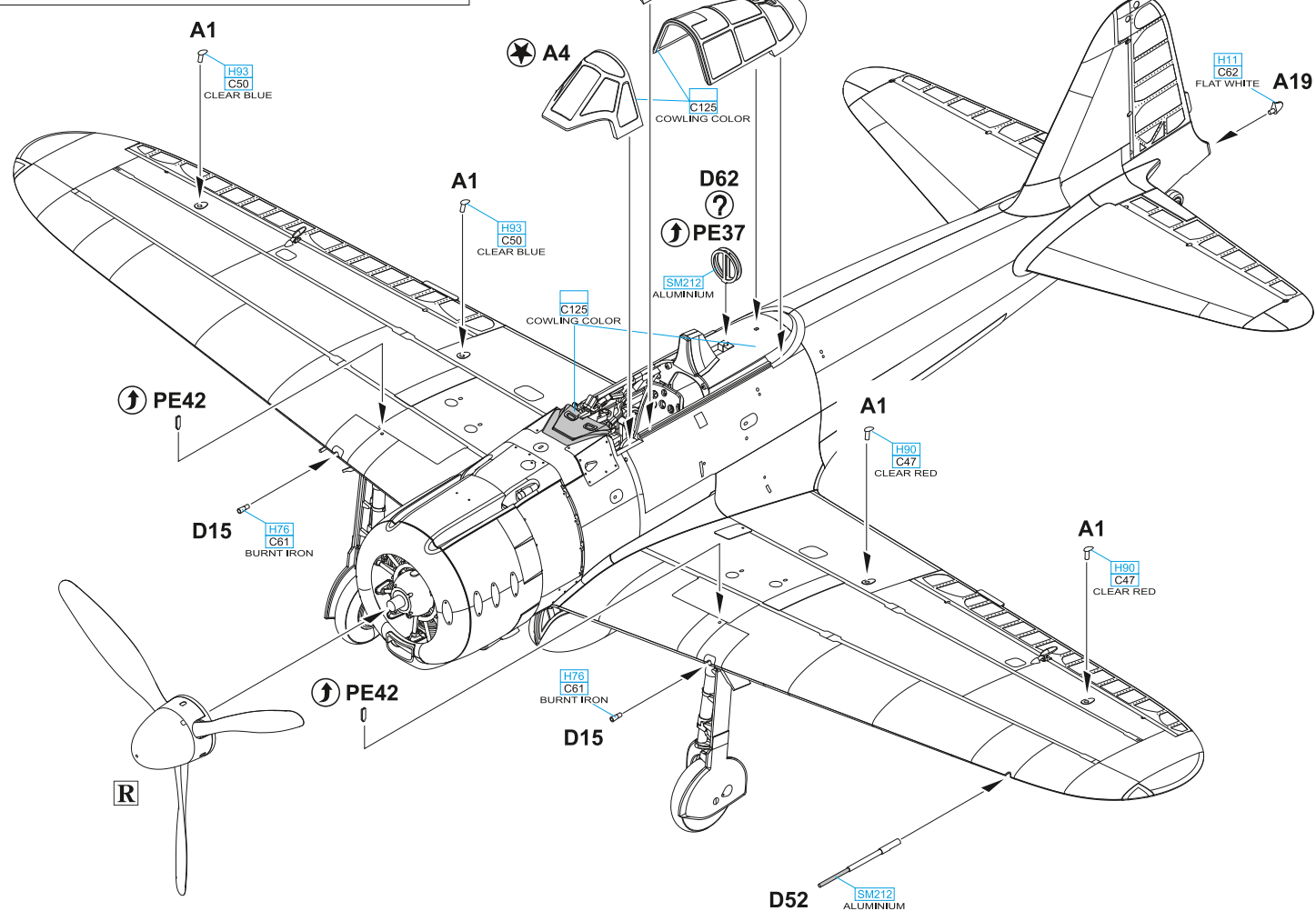
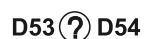
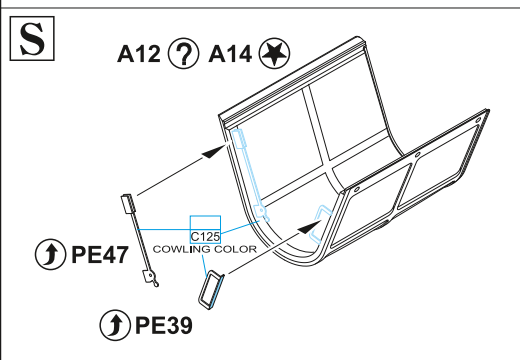
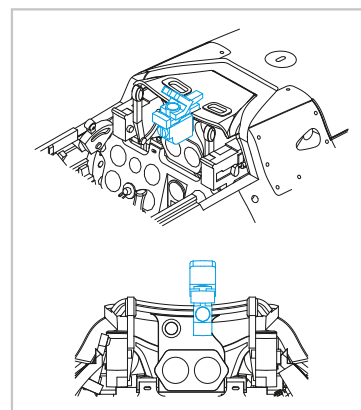
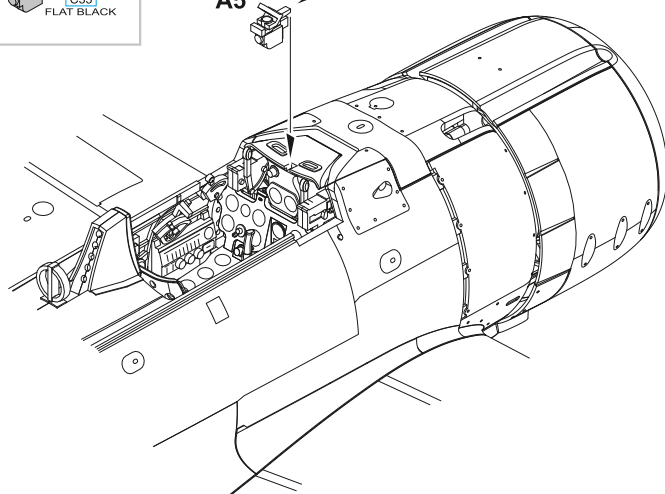
H8
C8
SILVER
?
C131
RED BROWN

E7, E17, E19 - MARKINGS **A, B**
E9, E15, E19 - MARKINGS **C, D, E**

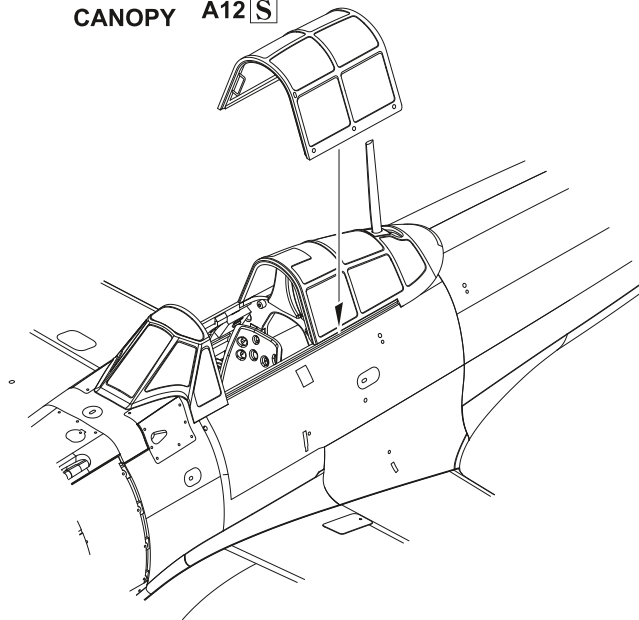
C131 - MARKING **E** ONLY
RED BROWN

FRONT VIEW

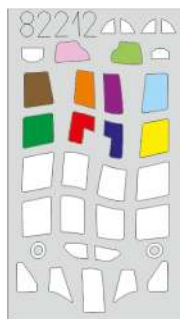

OPEN
CANOPY A12

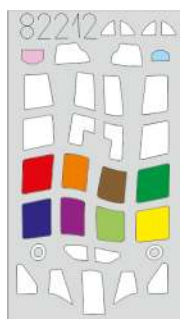
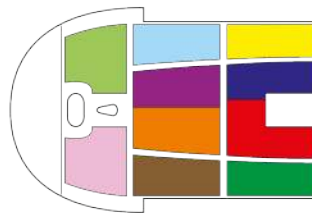

eduard
MASK

82212

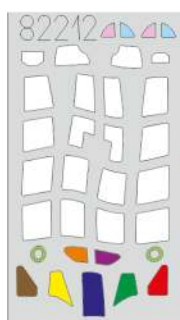
A10

A12

A17

A4

D50

A15

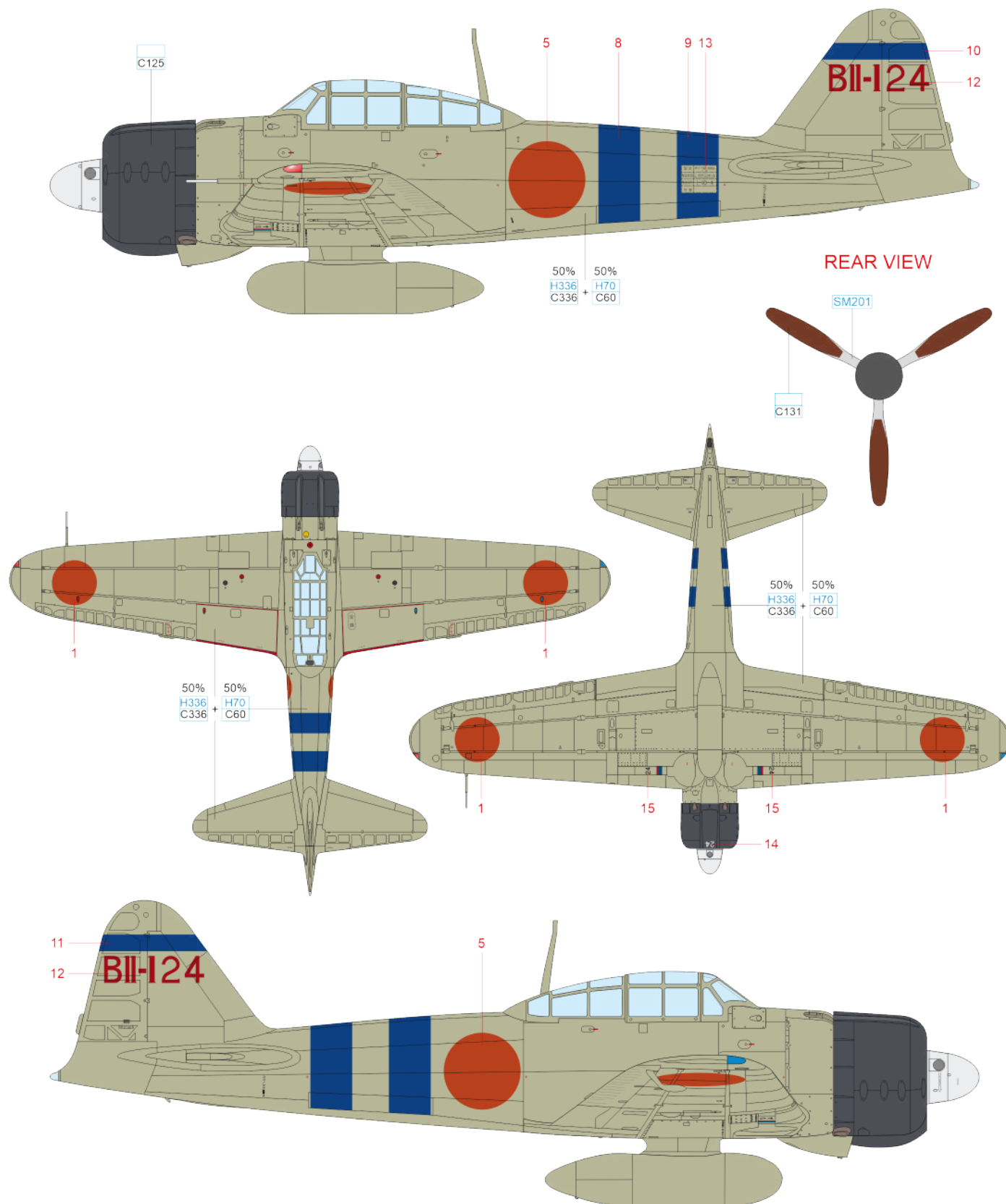
A16

LIQUID MASK

A c/n 5349, poddůstojník 1. tř. Tsugio Matsuyama, stíhací jednotka let. lodi Hiryū, letadlová loď Hiryū, 7. prosince 1941

Ve druhé útočné vlně proti cílům na Havaji vyslala Hiryū devět Zer pod velením poručíka Sumio Nōna. Jeho piloti zaútočili na základny Kaneohe a Bellows, nárokovali dva zničené letouny na zemi a jeden automobil. Třetí trojici Zer vedl podd. 1. tř. Matsuyama, jenž s jedním ze svých wingmanů sestřelil stíhačky P-40 pilotované 2ndLt. Georgem Whitemanem a Samuelem Bishopem ze 44th Pursuit Squadron. Matsuyama bojově létal již u 13. Kōkūtai v Číně a 25. února 1938 se jako wingman legendárního Sadaaki Akamatsua podílel na sestřelení čtyř letounů. Při náletech na Ceylon 9. dubna 1942 Matsuyamova shōtai sestřelila Blenheim Mk.IV, zřejmě s osádkou S/Ldr Kennetha Aulta, který vedl formaci No. 11 Squadron RAF při útoku na japonské lodě. Matsuyama později sloužil na letadlové lodi Hiryū a zahynul 7. dubna 1943 v boji s Wildcaty u Guadalcanalu. S Letounem BII-124 byl 19. února 1942 při náletu na Darwin sestřelen námořník 1. tř. Hajime Toyoshima. Po zásazích protiletadlovou palbou přistál na ostrovu Melville a zabil jej Aboridžinec Matthias Ulungura. Byl prvním zajatým pilotem Zera. Toyoshima vystupoval pod jménem „Tadao Minami“ a patřil k organizátorům největšího útoku zajatců ve 2. světové válce. Vydal k němu signál 5. srpna 1944 v táboře Cowra. Uniknout se pokusilo 1 104 zajatců, 231 zahynulo a o život přišli i čtyři Australané. Toyoshima byl smrtelně zraněn a poté, co si zapálil cigaretu, spáchal sebevraždu.

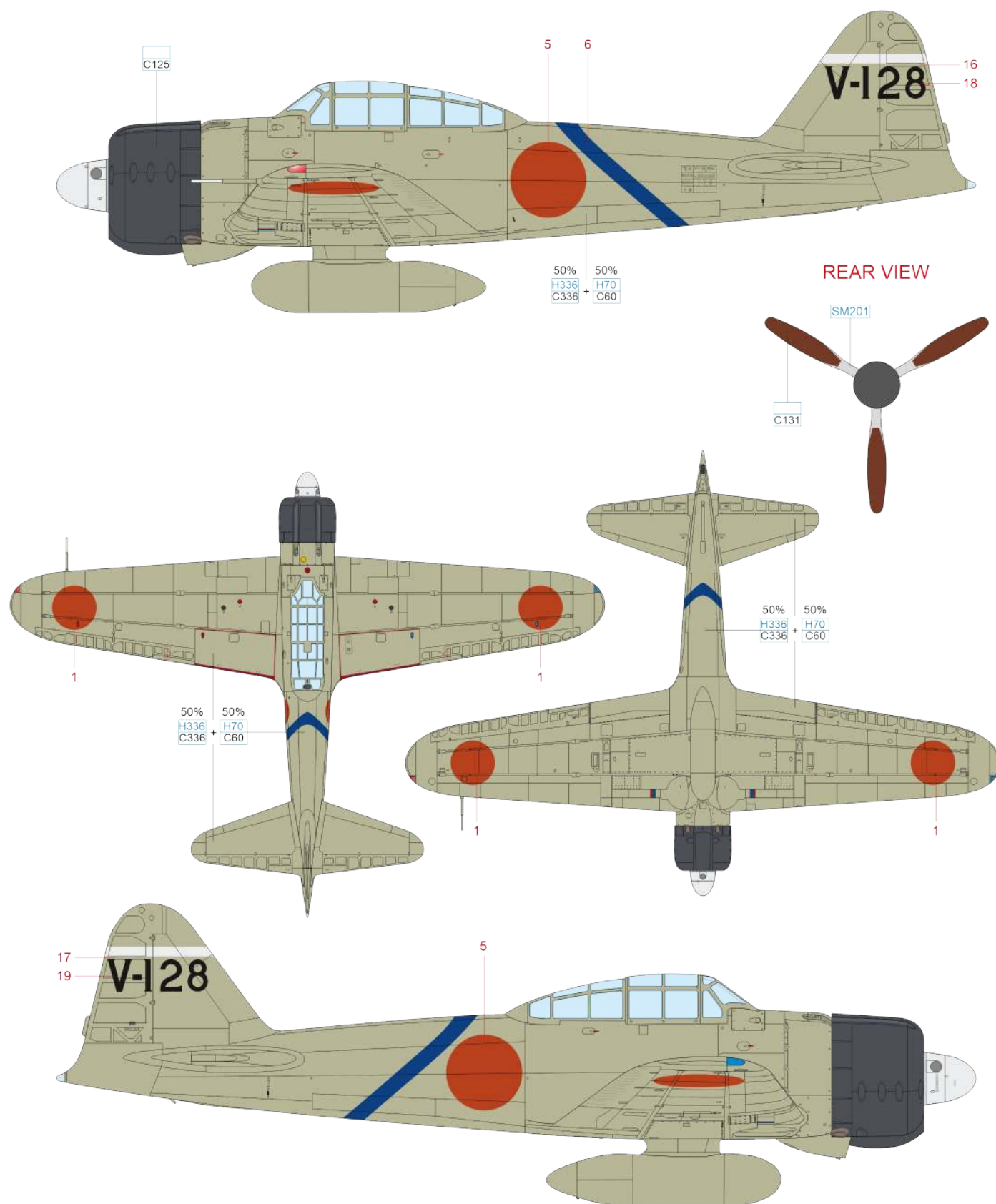

HEMP H336 C336 GRAY H70 C60 COWLING COLOR C125 RED BROWN C131 SUPER FINE SILVER SM201

eduard

B poddůstojník 1. tř. Saburō Sakai, Tainan Kōkūtai, letiště Lakunai, Rabaul, ostrov Nová Británie, srpen 1942

Saburō Sakai je nejznámějším japonským stíhačem díky svým pamětem a setkáním se spojeneckými letci po 2. světové válce. Narodil se v roce 1916 a od září 1938 sloužil u 12. Kōkūtai v Číně. V říjnu 1941 byl zařazen k nově zorganizované Tainan Kōkūtai na Tchaj-wanu, prošel s ní tažením na jih až do zranění 7. srpna 1942 u Guadalcanalu. Po vyléčení sloužil jako instruktor u Ōmura Kōkūtai, později byl i přes zhoršený zrak bojově nasazen s Yokosuka Kōkūtai na Iwodžimě a na konci války sloužil Kōkūtai 343 (II). Uvádí se, že dosáhl 64 vítězství, ale Sakai tvrdil, že počet jeho vítězství byl nižší. U prvních dvou jednotek ve skutečnosti docílil 12 samostatných vítězství, 8 ve spolupráci a 4 pravděpodobná. S letounem V-128 létali také podd. 2. tř. Arita a podd. 1. tř. Hiroyoshi Nishizawa, jemuž je připisováno 87 vítězství. Barva pruhů je zvolena podle vzpomínek Sakaie, existují ale i jiné interpretace, například černý nebo žlutý pruh na trupu. Sakai během stíhacího doprovodu na Guadalcanal sestřelil 7. srpna v epickém souboji Wildcat „F12“ z VF-5 pilotovaný „Pugem“ Southerlandem. Sakai byl později těžce zraněn v obličeji palbou Dauntlessů z VB-6 u ostrova Tulagi. Po téměř pěti hodinách a více než 1000 km se mu podařilo přistát zpět v Rabaulu. Zemřel v roce 2000 po slavnostní večeři s příslušníky US Navy.

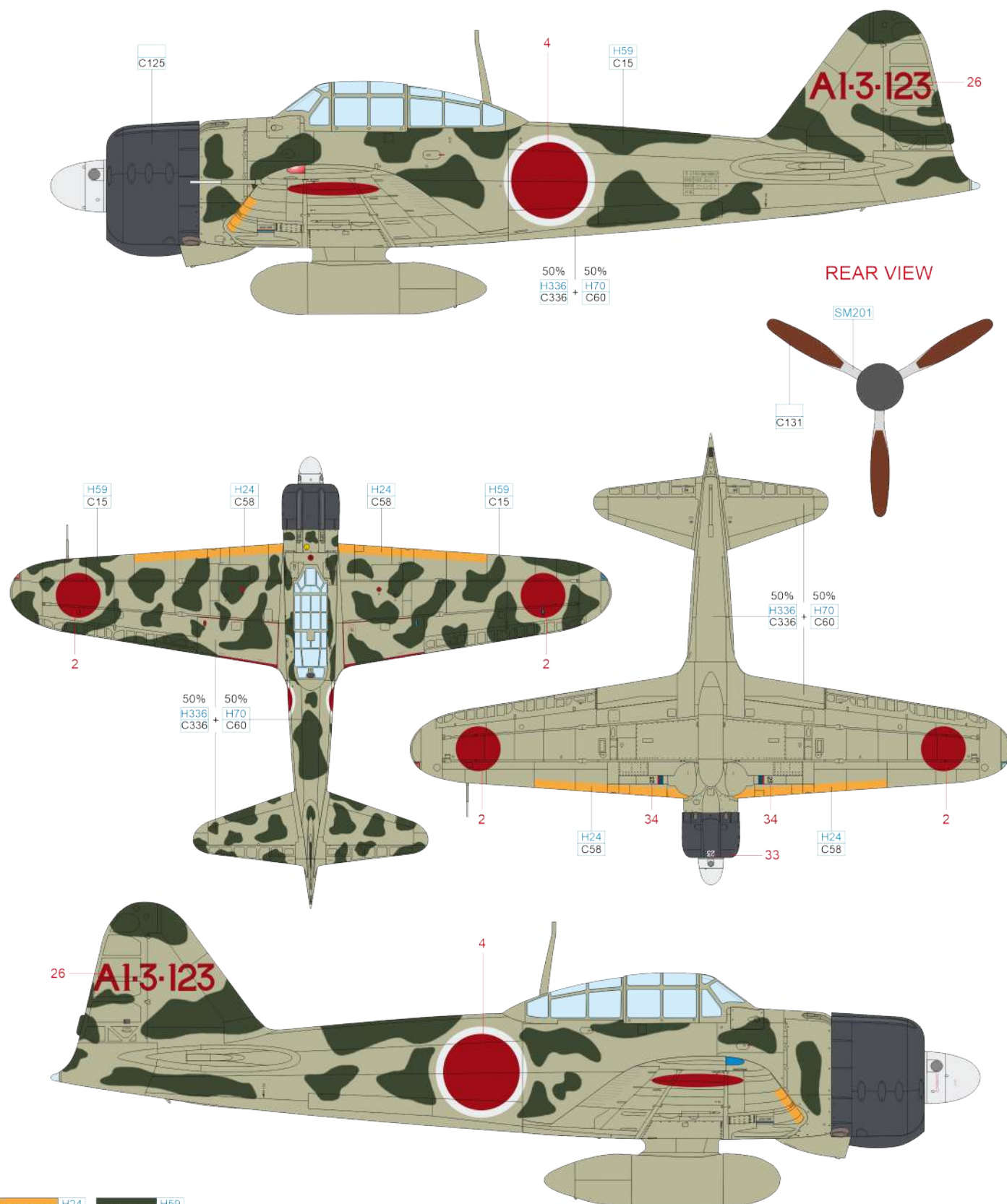

HEMP	H336	GRAY	H70	COWLING	C125	RED	C131	SUPER	SM201
	C336		C60	COLOR		BROWN		FINE	

eduard

C poddůstojník 2. tř. Kōtarō Koyae, stíhací jednotka let. lodi Zuihō, Rabaul, ostrov Nová Británie, duben 1943

Poddůstojník 2. třídy Koyae se narodil v roce 1923 v prefektuře Miyazaki, letecký výcvik dokončil v listopadu 1942 a v březnu 1943 byl přidělen ke stíhací jednotce letadlové lodi Zuihō. V dubnu se jednotka přesunula do Rabaulu a Koyae s tímto letounem létal v průběhu operace I-gō. V tomto období se na Zerech aplikovala zelená barva se v polních podmínkách. Obvykle se natírala ručně, okraje jejích polí se někdy rozmývaly ředidlem. Podle deníku jednotky Koyae ale v dubnu 1943 bojové lety neabsolvoval. Poprvé se s nepřítelem střetl až v listopadu 1943 nad Rabaulem. Ještě během téhož měsíce byl v Rabaulu převelen ke Kōkūtai 253 a do počátku roku 1944 prošel intenzivními boji. Po návratu do Japonska byl přidělen k Ōmura Kōkūtai. Během dovolené, 17. února 1944, zpozoroval v dešti v nočních hodinách nad vesničkou Goda v prefektuře Miyazaki kroužící japonský bombardér, jehož osádka ztratila orientaci. Koyae vytvořil za pomoci vesničanů navigační signál a po nějaké době se mu osádce podařilo navést na správný kurz. Za tento čin obdržel písemnou pochvalu velitele Ōmura Kōkūtai. V červenci 1944 byl Koyae přidělen k Hikōtai 701 a bojoval při obraně Filipín. Poté návratu do Japonska byl přidělen k Hikōtai 701 (II) a na konci války sloužil u Ōmura Kōkūtai. Po válce pracoval jako hasič a publikoval paměti. Podle místního tisku měl dosáhnout 20 vítězství. Může se jednat o sestřely, kterých dosáhly stíhací formace, v nichž létal.

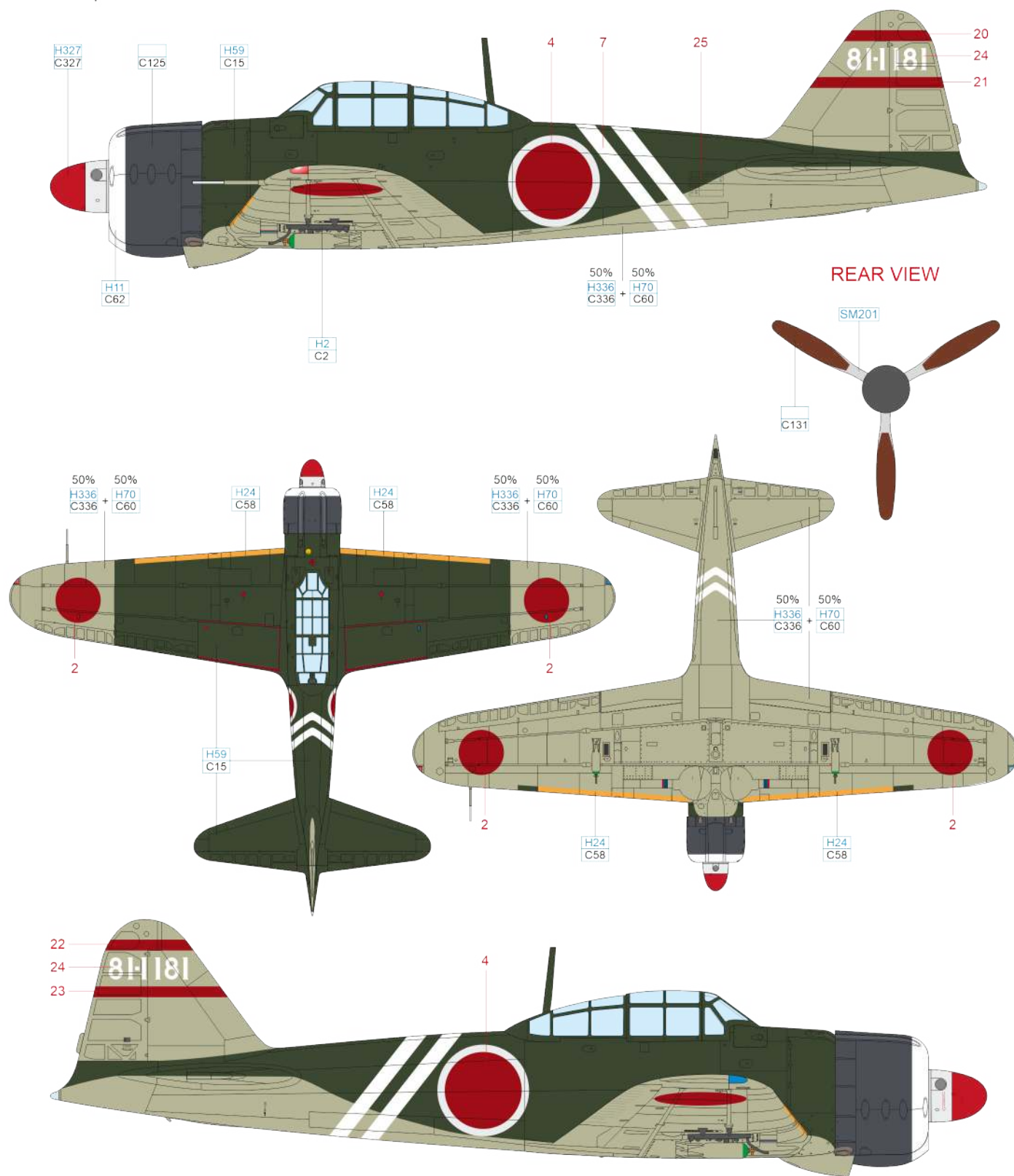
ORANGE H24 C58 GREEN H59 C15

HEMP H336 C336 GRAY H70 C60 COWLING COLOR C125 RED BROWN C131 SUPER FINE SILVER SM201

eduard

D por. Kunio Kanzaki, velitel Hikōtai 311 v rámci Kōkūtai 381, základna Kendari, ostrov Celebes, květen 1944

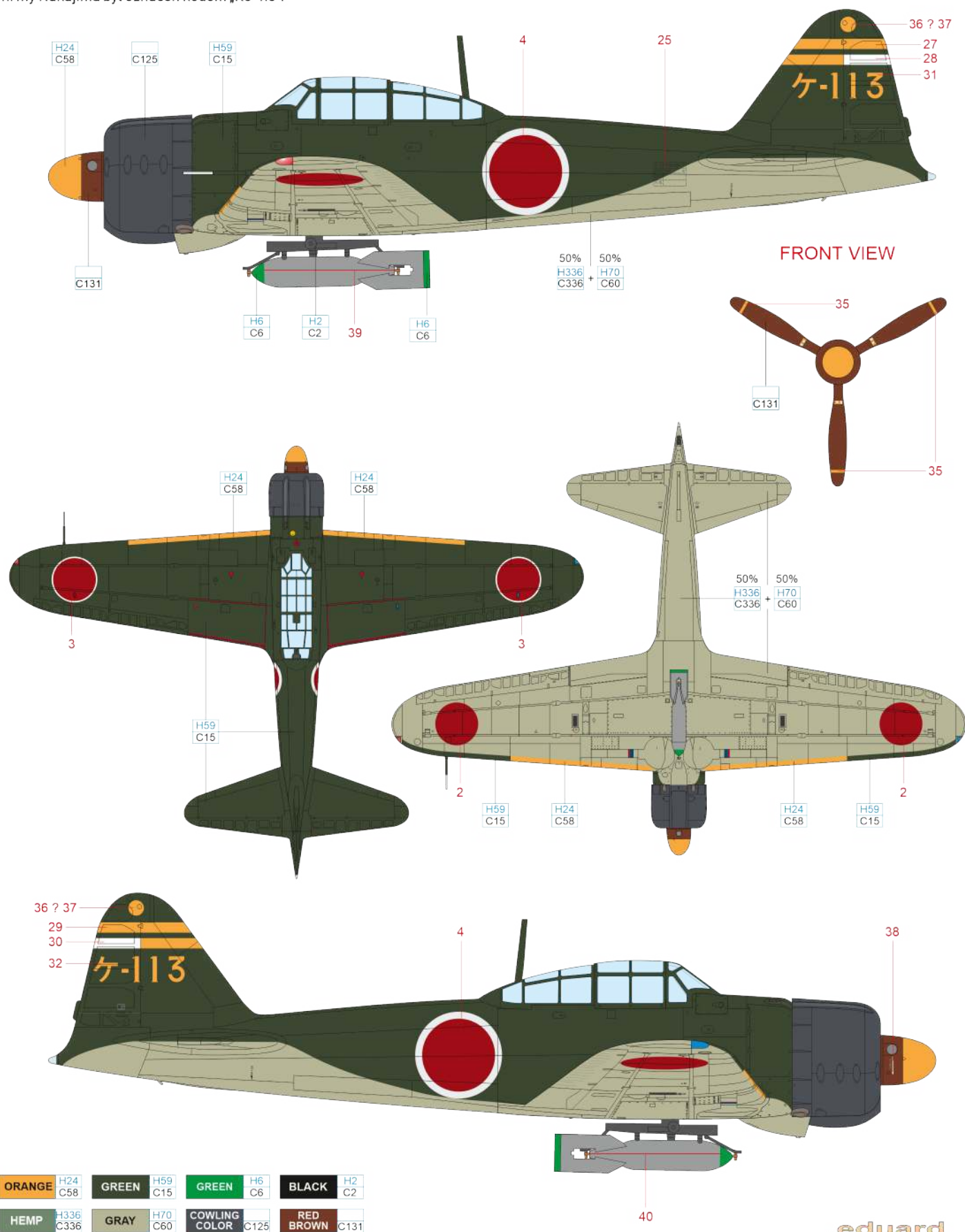
Kōkūtai 381 byla založena v říjnu 1943 na základně Kendari na ostrovu Celebes. Jednalo se o smíšenou Kōkūtai se 48 stíhacími bombardéry (Hikōtai 602), 24 nočními stíhačkami (Hikōtai 902) a 48 stíhacími letouny v Hikōtai 311, jíž velel poručík Kanzaki. Se svou jednotkou během roku 1944 působil ze základen na ostrovech v Indonésii a na Filipínách. Jejich nejčastějšími protivníky byly americké armádní letouny. Kanzakiho jednotka pro útoky na nepřátelské bombardéry používala fosforové bomby určené proti vzdušným cílům. Kanzakiho letoun, vyrobený firmou Nakajima, byl v minulosti rekonstruován s různými barevnými markingy. Předpokládáme, že svislé ocasní plochy a část horních ploch křídla byly natřeny barvou spodních ploch. Příklad motoru mohla být zbarvena i šedou nebo žlutou barvou. Z fotografie letounu není zcela zřejmé, zda jsou bílé pruhy na spodní části trupu spojeny. Mohlo se jednat o usnadnění vzájemné identifikace námořních a armádních letounů při bojích se spojeneckými stíhači. Dalším důvodem pro tuto kamufláž mohla být snadnější identifikace při nočních stíhacích letech. Například v noci z 12. na 13. ledna 1944 sestřelil por. Kanzaki a jeho wingman nad Balikpapanem B-24 z 380th BG. Ve stejné kamufláži horních a ocasních ploch jsou zbarveny i stroje Kōkūtai 331. Obě jednotky během části roku 1944 operovaly v jednom taktickém uskupení.

ORANGE	H24 C58	GREEN	H59 C15	WHITE	H11 C62	RED	H327 C327	BLACK	H2 C2
HEMP	H336 C336	GRAY	H70 C60	COWLING COLOR	C125	RED BROWN	C131	SUPER FINE SILVER	SM201

E por. Nobuo Miyatake, Kamikaze Tokubetsu Kōgekitai, 1. Shichisei-tai, základna Kanoya, Japonsko, duben 1944

Z letců sloužících u Genzan Kōkūtai (II) a Hikōtai 306 (z Kōkūtai 721) bylo od 3. dubna 1945 sestaveno celkem osm speciálních útočných jednotek s bojovým názvem „Shichisei“. Poručík Miyatake, jemuž bylo v té době 24 let, vedl 1. Shichisei-tai při útoku na konvoj u Okinawy 6. dubna 1945. Během tohoto dne se společně s ním obětovalo dalších jedenáct letců z Genzan Kōkūtai (II). Odstartovali postupně ve čtyřech formacích. Byli součástí sil námořního a armádního letectva, jež nasadily v rámci operace Kikusui I proti nepřátelským plavidlům u Okinawy 524 letounů speciálních útočných jednotek a doprovodných stíhaček. US Navy ztratila 6. dubna torpédoborce USS Bush a Colhoun, další byla těžce poškozena. Osm jednotek „Shichisei“ bylo do 14. května vysláno proti lodím u ostrovů Okinawa, Yoronjima, Kikai a Tanegashima. Jen jedna z nich se kvůli špatnému počasí vrátila na základnu. Por. Miyatake pocházel z prefektury Kagawa a námořní akademii v Etajimě absolvoval v roce 1942. Před svou misí se v dopisech rozloučil s matkou a třemi sestrami. Jeho otec byl v té době internován na Sibiři. Nobuo Miyatake byl posmrtně povýšen do hodnosti fregatního kapitána. Jeho letoun, vyrobený u firmy Nakajima byl označen kódem „Ke-113“.

A6M2 Zero Type 21

STENCILING POSITIONS

* - STENCILS SIGNED WITH * ARE FOR MARKINGS C D E (NAKAJIMA BUILT AIRCRAFT)

